

ת"פ 50113/06/18 - מדינת ישראל נגד סרוליק טאייב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 50113-06-18 מדינת ישראל נ' טאייב(עציר)
תיק חיצוני: 114351/2018

בפני	כבוד השופט דניאל פיש
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	סרוליק טאייב (עציר)

החלטה

הסנגוריה הציבורית הגישה בקשה בתיק הנדון לשחררה מייצוג בתיק זה. הבקשה הוגשה על ידי הסנגוריה הציבורית המחוזית על רקע בקשה קודמת שהוגשה ונדחתה.

נטען שהתפתחויות חדשות וחמורות, כלשון הבקשה, מצדיקות את חידושה. נטען שהבקשה לשחרור מייצוג הוגשה לאחר מחשבה מעמיקה וכיוון שמדובר במקרה חריג וקיצוני בו סבורה הסנגוריה הציבורית שיש להורות על שחרורה מייצוג הנאשם.

נטען שהנאשם "מאיים על סנגורו, מאיים על עובדי הסנגוריה הציבורית, אינו משתף פעולה עם סנגורו, עושה שימוש מניפולטיבי בשירותי הסנגוריה הציבורית מבלי שיש לו כל כוונה לקבל ייצוג מהותי מטעמה, פועל באופן עצמאי ובסיוע עורכי דין פרטיים ועוד".

הובהר שבכל תיק ותיק בו ניתן ייצוג, משקיעה הסנגוריה הציבורית מחשבה מעמיקה על מנת להתאים סנגור שימונה ללקוח בהתחשב בניסיונו ובאופי האישומים ומורכבות התיק, ונטען שכך גם נהגה בעניינו של הנאשם.

נטען עוד שכבר קודם למינוי הסנגוריה, הבהיר הנאשם באופן חד משמעי שהוא מבקש לייצג את עצמו ושאינו מעוניין בעורך דין אחר לרבות עורך דין מהסנגוריה הציבורית. על אף זאת נקבע שהנאשם ייצג על ידי הסנגוריה הציבורית. כתוצאה מונה עו"ד בוריס שרמן אך בטרם פגש הנאשם בו, ואחרי שיחה טלפונית בלבד, החליט לפסול אותו ולא הסכים לשתף פעולה עמו והמשיך להגיש בקשות עצמאיות לבית המשפט. נוסף על כן התקשר למשרדי הסנגוריה מספר פעמים וביקש להחליף ייצוג.

בעקבות כך ביום 22.10.18 הוחלט להחליף את הייצוג ועו"ד פרגין מונה לייצג את הנאשם. לפי הטענה הנאשם המשיך

בהתנהלות שתוארה וביקש להחליף שוב את הייצוג מבלי שפגש בסנגור. בעקבות כך הוגשה ביום 6.11.18 בקשה לשחרור מייצוג עקב חוסר שיתוף פעולה. בדיון ביום 8.11.18 חזר הנאשם מעמדתו והצהיר שיהיה מוכן לשתף פעולה עם הסנגור. בנוסף נקבעו הסדרים על מנת לאפשר לנאשם לעיין בחומר החקירה שנמצא אצל הסנגור.

למרות זאת ומאחר שהסנגוריה התרשמה שהעברת חומר החקירה תפגע ביכולתו של הסנגור ללמוד את התיק, הוחלט בצעד חריג ביותר להורות על סריקת כל החומר על חשבון הסנגוריה והעברתו לנאשם בתיאום עם השב"ס, כל זאת מבלי שהנאשם נדרש לשאת בעלויות וכדי לאפשר לו ללמוד את התיק. הסנגוריה קיוותה שבאמצעות פעולה זו, תיווצר מידה מינימלית של יחסי אמון עם הנאשם.

נטען שבמספר הזדמנויות איים הנאשם "איומים קשים ומפורשים כלפי עורך דינו וכלפי עורכי דין אחרים מהסנגוריה שטיפלו בעניינו". נטען שחלק מהאיומים הושמעו באופן ישיר וחלקם הושמעו לעובדת מנהלה בסנגוריה הציבורית שענתה לשיחותיו של הנאשם. כמו כן נטען שהנאשם התקשר למשרדי הסנגוריה הציבורית בחיפה ולסנגור באופן טורדני ובתדירות בלתי מתקבלת על הדעת, כאשר חלק מהשיחות מלוות בניבולי פה, תוקפנות וגם בדברי איומים.

נטען עוד שהנאשם אינו מעוניין להפקיד את ייצוג המשפטי בידי סנגור כלשהו מהסנגוריה הציבורית. נטען שהתברר שהצהרותיו בדבר נכונותו לקבל ייצוג אינן מבטאות רצון אמיתי ונועדו לשרת אינטרסים אחרים. נטען שחומרי החקירה נמסרו לנאשם על ידי שלטונות שב"ס בארבע הזדמנויות בין התאריכים 14.11.18-18.12.18 באמצעות עורכת דין מהצוות הפנימי. נטען שנכון להיום הועבר לעיונו באמצעות שב"ס כל חומר חקירה שברשות הסנגוריה בהיקף של כ-30,000 עמודים ו-143 דיסקים. כיוון שהשב"ס אינו מאפשר העברתו במקשה אחת, היה צורך להעבירו במספר פעמים. נטען שלמרות זאת ומאז הדיון האחרון בעניינו המשיך הנאשם לטעון בכל הזדמנות כי חומרי החקירה לא הועברו אליו.

נטען שבתקופה זו התקשר הנאשם למשרדי הסנגוריה הציבורית מדי יום ואף מספר פעמים ביום, זאת על אף שהוסבר לו כי דרוש זמן על מנת להפיק את חומרי החקירה ולהעבירם אליו. נטען עוד שהנאשם הדגיש בפני עו"ד פרגין כי הוא בלבד יקבל את כל ההחלטות בתיק לרבות החלטות פרוצדורליות ותפקידו של עו"ד פרגין הסתכם בהעברת החומר אליו. לאורך כל התקופה מתחילת הייצוג נטען שהנאשם המשיך להגיש בקשות שונות לביהמ"ש על דעת עצמו- לפחות 8 במספר. כל הבקשות הוגשו ממשרדו של עו"ד קידר. כמו כן נטען שעו"ד קידר פנה גם לשב"ס כמי שמייצג את הנאשם בבקשות השונות. עוד פורט שביום 3.12.18 הגיש הנאשם עתירת אסיר באמצעות עו"ד קידר לעניין קבלת חומר חקירה. בעתירה טען העותר שבפועל הוא מייצג את עצמו. בדיון שהתקיים בעתירה הופיע עורך דין אחר ממשרדו של עו"ד קידר. צוין שהעתירה נדחתה על הסף בשל חוסר ניקיון כפיים מצד העותר, בין היתר מאחר שהוא טען במהלך הדיון שאינו מייצג בתיק העיקרי, הצהרות שנמצאו בלתי נכונות ע"י בית המשפט והביאו כפי הנראה עם סיבות נוספות לדחיית העתירה על הסף.

נטען שהנאשם לא רק שלא תורם ומסייע לסנגור הציבורי שמונה לו, אלא פועל לפגוע בייצוג ולהכשילו בדרכים שונות. לכך הוסף שסביבת הייצוג בעייתית, דהיינו, שבכל העת ישנה מעורבות נמשכת של סנגור פרטי וייעוץ לנאשם מאחורי הקלעים.

אוזכר בש"פ 7365/13 **פלוני נ' מדינת ישראל**, שם החליט בית המשפט לשחרר את הסנגוריה הציבורית מייצוגו של נאשם שסירב לשתף פעולה, לעג לסנגורו ואיים עליו. אוזכר גם ע"פ 7576/09 **הסנגוריה הציבורית מחוז דרום נ' מדינת ישראל**, שכאשר גם שם סירב הנאשם לשתף פעולה עם הסנגור ורע"פ 5434/12 **אילן אייזנקוט נ' מדינת ישראל**, שם נקבע שאף אם קיימת חובת מינוי סנגור ציבורי, אין מדובר בחובה מוחלטת.

נטען שאף בפסיקה המצומצמת ביותר בנוגע לאפשרות שחרור הסנגוריה נקבע כי ישנם מצבים בהם הנאשם נוהג בסנגור מילולית או מצבים בהם הנאשם מודיע כי אינו מעוניין בייצוג מצדיקים שחרור הסנגוריה (ע"פ 7211/18 **הסנגוריה הציבורית נ' מדינת ישראל**).

נטען שבמקרה הנוכחי הפגין הנאשם חוסר אמון בסנגורים שמונו לו באופן מפורש ושמדובר בעיניו בייצוג פורמלי בלבד. נטען שעולה באופן ברור שאין הנאשם רוכש אמון ולו מינימלי כלפי הסנגוריה והסנגור שמונה לו, וזאת למרות שהסנגוריה לטעמה עשתה הכל כדי ליצור אמון כאמור.

נטען עוד שמשאביה של הסנגוריה הציבורית מוגבלים ושהיא כורעת תחת העומס לתת לכל לקוחותיה ייצוג הולם ושפעולותיה ממומנת מכספיי משלם המיסים. נטען על כן שאין זה ראוי להטיל חובה על משלם המיסים לממן ייצוג משפטי לנאשם שהוכיח פעם אחר פעם שאינו מעוניין בו.

הנאשם הגיב לבקשה כדלקמן: **"אין לי מילים להביע את צערי וכעסי על דברי ההבל שנאמרו בבקשה, ואני אטפל בהם במישורים האחרים עד תום ועד לקבלת התוצאות מטעם הסנגוריה"**. הנאשם טען שהוא בהלם מהאמור בבקשה, וטען שהוא היחיד שניסה לקדם את "שמיעת התיק" למרות ההגבלות בהיותו עצור. הוא טען שמהרגע הראשון הסנגוריה פעלה כדי לפגוע בו (למרות שהודה שהסנגוריה אכן דאגה לצילום התיק והעברתו אליו).

הנאשם טען שלמעט צילום התיק הסנגוריה לא עשתה דבר, שהתיק לא נלמד, לא ישבו איתו ולו באופן ראשוני. נטען שהסנגור ביקר אותו רק פעמיים וכאשר בפעם השנייה הוא נשאל אם הוא מעוניין בגישור וזאת לפני שהסנגור קרא מסמך אחד בתיק, לכן טען שהוא פנה במכתב חריף אל הסנגוריה. הוזכר שמדובר בתיק של 30,000 עמודים. הועלו טענות בנוגע לפנייה לקבל רשימה של כל חומר החקירה. הנאשם הכחיש שאיים באופן כלשהו על הסנגור.

נטען עוד שמדובר בהכפשות גרידא שנועדו להשחיר את פניו, לרבות בפני בית המשפט. הנאשם הודה שנעזר במשרדו של עו"ד עדי קידר שטיפל בנושאים אחרים של משפחתו וטען שביקש רשות להשתמש במכשיר הפקס במשרדו ושהעזרה ניתנה לו ללא תמורה. הועלו טענות נוספות בהקשר של עתירת האסיר שהוגשה ונטען שהסנגוריה לא הסכימה להגיש את העתירה ולכן הוגשה באמצעות עו"ד קידר.

הנאשם חזר והזכיר שביקש לייצג את עצמו וקיבל את המלצת בית המשפט שיהיה מיוצג וחזר והדגיש שאין דרך שמי שכתב עליו את הדברים החמורים שכתבו יוכל לייצג אותו, לכן ביקש הנאשם שאם בית המשפט סבור שיהיה מיוצג שיהיה על ידי סנגור ממחוז אחר ללא קשר לצפון ולחיפה, וזאת על מנת ש"לפחות מראית פני הצדק תישמר".

המדינה הגיבה שלדעתה נכון שהנאשם יהיה מיוצג אך במידה ואינו מעוניין להיות מיוצג והסנגוריה תשחרר מהייצוג אין מקום לכפות עליו את ייצוגה. המדינה הודיעה שהיא משאירה את ההחלטה בבקשת הייצוג על ידי הסנגוריה הציבורית בידי בית המשפט.

לאור אי בהירות בעמדתו של הנאשם, הוא התבקש בהחלטת ביניים להודיע בצורה מפורשת אם הוא עומד על כך שהוא ייצג את עצמו או אם הוא מעוניין בייצוג על ידי הסנגוריה, כאשר הובהר שלא מצאתי יסוד להיענות לבקשתו שימונה סנגור ממחוז אחר. בהמשך לכך נמסרה על ידו הודעה לפיה **"לאור ההחלטה של בית המשפט אין לי ברירה ואני מקבל את המלצתו להמשיך להיות מיוצג ע"י הסנגוריה הציבורית"**.

לאחר שעיינתי בטענות הצדדים ולאור עמדתו של הנאשם ועל אף הקשיים שתוארו בייצוגו, מצאתי שחובת הייצוג בפני בית משפט בהליך הנידון גוברת על השיקולים האחרים ואין בידי כדי להיענות לבקשת הסנגוריה המחוזית לשחרר את הסנגוריה מייצוג.

בנסיבות המקרה הנני רואה לנכון להעיר מספר הערות לפני סיום:

ראשית, הנאשם מתבקש להקפיד על מתן יחס של כבוד לסנגור ולעובדי הסנגוריה הציבורית עימם הוא בא במגע. הם מהווים הגורם העיקרי שיכול לסייע לו בעת ניהול משפטו, בכל המישורים, הפרוצדורליים והמהותיים, ועליו להתייחס אליהם בהתאם. עליו גם לזכור שמשאביהם מוגבלים.

באשר לאופן ניהול המשפט הנני מבהיר - כפי שהובהר לנאשם במהלך הדיונים המקדמיים - שאפשר לנאשם ליטול תפקיד פעיל בהגנתו, ובין היתר אפשר גם לו לחקור את העדים, או חלקם. זאת בתנאי כמובן שיצליח לשמור על יחס של כבוד לכל הגורמים הנוטלים חלק במשפטו: הסנגורים, הפרקליטים והן העדים. בהתחשב במצב זה רצוי שהנאשם והסנגור יבואו בדברים אחד עם השני על מנת להימנע מכפילויות ועל מנת למנוע בזבז זמן בהליך.

על כן הבקשה לשחרור מייצוג נדחית.

ניתנה היום, ט' שבט תשע"ט, 15 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.